

fra Branko Neimarević, završni govor, reakcija na konstataciju prethodnih govornika kako je premalo prisutnih Gučogoraca i kako se Gučogorci skrivaju, predizborni skup Hrvatske demokratske zajednice (HDZ), stadion Gorica, Guča Gora, 30.9.1990. godine

(Voditelj programa Branko Grganović najavljuje) *Danas imamo samo još jednog govornika – bio je prvi pa eto neka bude i zadnji – to je naš fra Branko:*

Bez ujaka ni krštenja ni mise ni završetka... jel. Dragi moji prijatelji, braćo i sestre, dragi Hrvati. Izvuklo iz mene ovo sunce mnogo energije, ali ..., mi smo danas ukazali da smo ne samo Hrvati nego i vjernici. Ja poznajem dobro vjernike cijele lašvanske kotline, znam njihovu dušu, znam njihovo srce, više nego drugi i, usudio bih se reći, više nego političari jer mi s našim ljudima i dan i noć, u zajedništvu, dijelimo i slatki i gorki kruh. A drugo, posebno poznajem gučogorsku župu i još više svoje selo, hrvatsku Guču Goru! Ono što Vi ne znate koji ste iz daljih mjesta, da Vam ja kažem: Guča Gora od svoga postanka, i kad Vam nije izgledalo, išla je uz svoje ujake i sa svojim ujacima.

Sjećam se '45, pokojne Bojuše one dole Stare, kako su je zvali... , Petričke, ...kako Lujinovka, Lujinovka...? Kad su ujaci bili u mojoj kući, partizani su tu još bili (op.a. fra Branko misli na period nakon spaljivanja samostana 1945. a fratri su bili ili uhićeni ili u kućnom pritvoru). Ona je došla pred kuću i kaže onom stražaru, stenjući, kao da je teško bolesna: *Molim te, pusti me ujaku da me ispovidi, vidiš stara sam i bolesna, odo' ja na drugi svit*. Bio je pošten čovjek i razumio ju je, i pustio je. A ona je tada, pokojnom fra Ivi rekla: *Nije dušo meni ništa i iz nidara izvadila koricu kruha, evo ti fra Ivo da ti ostaneš živ makar Petrička i umrla*. To je jedan od onih slučajeva koje mi ujaci pamtim.

Znam isto tako da su Gučogorci i onda kada nismo mogli druge pozvati da istovaraju, da okopaju kukuruz, dolazili su ujacima i ne samo na poziv, mi nismo ni znali da se kopaju kukuruzi, gučogorske su žene kopale kukuruz i samo rekle ujače – *Gotovo je!* Ovo Vam govorim, Vi ne poznajete dušu Guče Gore. Guča Gora ima dušu vjerničku i hrvatsku! I ako ih sada nema ovdje, u velikom broju, bi' ćemo ispred svih Vas. Jer su ujaci pred njima a oni su uvijek s ujacima.

I u svakom dobru trebamo se svi natjecati a nema većeg dobra u ovom trenutku osim vjere da se borimo za svoje hrvatsko ime i za HDZ.

Ono na što se fra Branko Neimarević (*1929 †2012) poziva u govoru, najbolje dočaravaju gornje slike – u vrijeme poslije Drugog svjetskog rata, kada je trebalo obnoviti uništenu crkvu i samostan a muško stanovništvo bilo decimirano, Gučogorke i žene iz okolnih sela odigrale su značajnu ulogu u obnovi porušenih crkvenih objekata – kao npr. noseći dasku na rukama iz 20-30 kilometara udaljenih mjesta (slika lijevo, prolazak kroz Travnik – fra Ivo Marković (*1912 †1982), kojeg spominje fra Branko, nadgleda u pozadini – kod zgrade sa šeširom na glavi – također je prikazan na desnoj slici, prilikom iskopavanja pijeska na Majdanu iznad Guče Gore)